

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: فَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ

له ابوهريره -رضي الله عنه- خه روايت دى چې: ما له رسول الله -صلى الله عليه وسلم- خه اوربدي دي چې ويل يې: «قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: فَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي نِصْفَيْنِ، وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: حَمَدِي عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ}، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَشْنَى عَلَيَّ عَبْدِي، وَإِذَا قَالَ: {مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، قَالَ: مَجْدِي عَبْدِي، -وَقَالَ مَرَّةً: فَوُضَّ إِلَيَّ عَبْدِي-، فَإِذَا قَالَ: {إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ}، قَالَ: هَذَا بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ، فَإِذَا قَالَ: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}، قَالَ: هَذَا لِعَبْدِي وَلِعَبْدِي مَا سَأَلَ». «الله جل جلاله فرمايي چې: ما د خپل ځان او خپل بنده تر منځه لمونځ په دوو برخو ويشلى دى او زما بنده به هغه خه ترلاسه کوي چې هغه يې غواړي»، نو کله چې بنده {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ووايي، نو الله تعالى وفرمايي چې: زما بنده زما حمد ادا کړ، کله چې ووايي: {الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ}، نو الله جل جلاله وفرمايي چې: زما بنده پر ما ثنا وويله، او کله چې ووايي: {مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، نو وفرمايي چې: زما بنده زما لويي بيان کړه، يو ځل (راوي وويل) الله تعالى وفرمايي چې: خپلې چارې يې ماته راوسپارلې، نو کله چې ووايي: {إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ}: الله تعالى وفرمايي چې: دا زما او زما د بنده ترمنځه ده، زما بنده چې هر څه وغواړي هغه لره شته، نو کله چې ووايي: {اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ}، وايي: دا زما د بنده لپاره دي او زما بنده ته هر هغه څه شته چې هغه يې غواړي

[صحيح] [مسلم روايت كړى دى]

رسول الله صلى الله عليه وسلم خبر وركوي چې الله تعالى په حديث قدسي كې فرمايلي دي چې: ما د خپل ځان او خپل بنده تر منځه د فاتحې سورت په لمانځه كې په دوو برخو ويشلى دي، چې نيم يې زما او نيم يې زما د بنده لپاره دى. نو لومړى نيمه برخه يې: ستاينه، ثنا او لويي بيانول دي، چې په هغې سره غوره اجر وركوم. او دويمه نيمه برخه يې: عاجزي او دعا ده چې زه يې ورته قبلوم او هغه څه وركوم چې هغه يې غواړي. نو کله چې لمونځ كوونكى ووايي: {الحمد لله رب العالمين}، الله تعالى وفرمايي: زما بنده زما ستاينه وكړه، او کله چې ووايي: {الرحمن الرحيم}، الله تعالى وفرمايي: زما ستاينه يې وكړه، زه يې وستايلم او ماته يې پر بندگانو زما په ټولو نعمتونو اقرار وكړ، او کله چې ووايي: {مالك يوم الدين}، الله تعالى وفرمايي: زما بنده زما لويي بيان كړه، كوم چې لوى عزت دى. کله چې ووايي: {اياك نعبد واياك نستعين}، الله تعالى وفرمايي: دا زما او زما د بنده تر منځه ده. نو لدې آيت څخه لومړى برخه يې چې هغه: {اياك نعبد} ده، الله تعالى ته په الوهيت اقرار او د هغه بندگي منل دي، او پدې سره د الله جل جلاله نيمه برخه پاي ته رسيري. او د آيت دويمه نيمه برخه د بنده لپاره ده چې هغه: {اياك نستعين} ده، له الله تعالى څخه د مرستې غوښتل او د هغه لخوا د مرستې وعده ده. او کله چې ووايي: {اهدنا الصراط المستقيم} * صراط الذين انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين}، الله تعالى وفرمايي: دا زما د بنده لخوا عاجزي او دعا ده، او زما د بنده لپاره هر هغه څه دي چې هغه يې غوښتنه كړې، او ما د هغه دعا قبوله كړې ده.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

